

ENTERRAMENT de MN. JOSEP MARIA GRAU I PUJOLS

Santa Maria d'Igualada, 10-1-2017

Rm 6,3-9 // Mt 5, 1-12a

Un sacerdot de Crist ens ha deixat. Després de quasi cinquanta-vuit anys de sacerdoci ministerial, Mn. Josep Maria Grau i Pujols ha estat cridat d'aquest món a participar de la festa de les noces eternes, de la festa de la vida eterna. Mn. Josep Maria Grau, tot i la seva edat i les seves malalties, servia les parròquies de Bellprat i Fiol, així com la residència d'ancians Pare Vilaseca; i ho va fer fins al darrer moment. En la seva llarga i complicada malaltia o malalties, no va deixar mai de voler tornar a servir en el ministeri sacerdotal que li fou donat; no pas per al servei propi sinó per al servei dels altres.

Per això el nostre cor sent la tristesa pròpia de saber que un treballador de la vinya del Senyor ens ha deixat, quan són tantes les tasques que hi ha a desenvolupar en aquesta vinya i són tan pocs els treballadors. Però és també present en els nostres cors la tristesa perquè un amic, una persona que estimàvem i que ens estimava, ens ha deixat. Tristesa, però, que, amb la mirada pròpia de la nostra fe cristiana, es transforma en el goig que neix de l'esperança i que el món sense fe en Crist no podrà entendre mai.

Ens adonem de com són els cristians? On s'ha fet present la mort, nosaltres parlem de vida; on sembla que hi ha fosc, encenem un ciri lluminós, símbol del Crist Ressuscitat; on hi ha tristesa, parlem de joia profunda. I és que els cristians som així: en la mort d'una persona estimada celebrem Crist, escoltem la paraula que parla de Crist, celebrant el seu memorial; el memorial de la seva passió i mort, en el qual es fa present Crist, realment viu enmig nostre i donant-se per nosaltres, perquè en ell tots tinguem vida.

En la mort d'un cristià nosaltres recordem el seu baptisme, perquè, com ens ha dit sant Pau: *Pel baptisme fórem incorporats a Crist, fórem incorporats a la seva mort*. El baptisme és l'inici de la vida nova. Mn. Josep Maria Grau va ser incorporat a la vida de fe en el si de l'Església catòlica, portat pel seus pares a la font baptismal, en la seva parròquia natal de Sant Andreu de Gurb. Aquesta gràcia rebuda i el testimoniatge de fe en la família i en la parròquia van fer sorgir la resposta generosa a la crida del Senyor per a esdevenir sacerdot de Crist al servei dels germans.

De fet, la gràcia del baptisme ens incorpora a la vida de Crist, ens porta a viure el do rebut en la resposta a la santedat de vida. La vida nova del qui reneix pel baptisme pren, amb el do de l'Esperit Sant, en la mesura de cada un i per a la construcció de la comunitat cristiana, la fesomia de la diversitat de vocacions i ministeris. El Senyor compta amb la nostra resposta generosa a fi que es manifesti en l'Església per a la glòria de Déu, la santedat de vida i la missió evangelitzadora. Per això és bo que, en aquests moments en què celebrem les exèquies d'un sacerdot, adrecem la nostra pregària confiada perquè el Senyor ens faci el do de les vocacions sacerdotals, que tant necessitem, a fi que totes les parròquies i comunitats tinguin els pastors suficients per tal que alimentin el Poble de Déu amb la Paraula i el sagraments; que no li manqui mai la celebració de l'Eucaristia i el ministeri de la reconciliació, que el Senyor va encomanar als seus Apòstols. La mort d'un

sacerdot és un moment de gràcia per a presentar al Senyor la nostra intenció. Que el Senyor tingui pietat de la nostra diòcesi i de les nostres parròquies i ens faci el do dels pastors que facin present l'únic i veritable bon Pastor.

En l'evangeli hem escoltat les benaurances. I, tot escoltant-les, neix en els nostres cors una pau que prové de veure que Jesús és el realment benaurat; en ell s'acompleix del tot el que ell mateix ens ensenya. Però neix, al mateix temps, la humilitat de veure quant ens falta encara per a viure el que Jesús ens ensenya, quant ens manca per a aconseguir l'autèntica felicitat: ser pobres, sofrir, plorar, tenir fam i set de justícia, ser misericordiosos, nets de cor, ser artesans de pau, ser perseguits per Crist. De fet, l'espiritualitat pròpia dels sacerdots de Crist ha de ser viure els consells evangèlics i regular la nostra vida amb les benaurances.

L'ideal del sacerdot és el mateix Crist; ell és el nostre model i exemple, el nostre mestre i el nostre guia. Ell és el centre i el tot del nostre cor; d'ell hem de ser transparència enmig de l'Església i del món. Que tothom no vegi en nosaltres res més que uns servidors de Crist! El nostre germà, mossèn Josep Maria, ha lluitat per ser fidel. És això el que avui nosaltres presentem a Crist, Jutge etern. Ell coneix com ningú el que hi ha en el més secret de cada cor. Deia sant Joan de la Creu: «Al vespre de la nostra vida serem jutjats per l'amor.» El qui és el Jutge dels vius i dels morts és també el Jutge Misericordiós. És la misericòrdia divina la que implorem avui, aquí i ara, per al nostre germà, Mn. Josep Maria Grau. Que el Senyor usi de misericòrdia amb ell i el purifiqui de totes las mancances i imperfeccions que poguessin restar en el seu cor, a fi que pugui gaudir, ja ara, de la mirada del qui és el Rostre de la Misericòrdia del Pare.

Encomanem el nostre germà, Mn. Josep Maria Grau i Pujols, a la intercessió de Santa Maria, Mare de Déu. A ella es va encomanar en el seu pelegrinatge per aquest món; que ara, en el moment de la seva mort, li sigui Mare de Misericòrdia. En el dolor i l'esperança preguem pel nostre germà, perquè rebi la corona dels qui han estat servents prudents i fidels de Crist, a qui sigui donat tot honor i tota glòria pels segles dels segles. Amén.